

Cms. @JiZZu_

ชื่อ-สกุล-ฉายา(ภาษาอังกฤษและภาษาไทย) - ~~อเล็กซีน มาร์แชล, นักดาบพเนจรแห่งเวนอล (Alexine Marshal,The Wandering Swordsman of Venol)~~ อเล็กซิอุส เวนิเซีย เจ้าชายแห่งเวนอล (Alexius Venicia,The prince of Venol)

ชื่อเล่น - อเล็กซ์

ภูมิลำเนา - เวนอล

เพศ - ชาย

สีผม/สีตา - ~~โรสโกลด์~~ เงิน / ทอง

เผ่าพันธุ์ - มนุษย์

ประวัติ -

คาลิกูล่า เวนิเซีย (Caligula Venicia) พระบิดาของอเล็กซิอุส บุตรสายตรงของจักพรรดินีลูนาเร็ตต้า พระอนุชาร่วมสายเลือดในจักรพรรดิโซล เวนิเซีย เขามันถูกนินทาในกลุ่มขุนนางและเชื้อพระวงศ์ด้วยกันเองอย่างเงียบ ๆ ว่า เป็นเจ้าชายที่ 'ไม่เป็นสับปะรสขนานแท้' เขาไม่มีหัวทางด้านการเมือง หนำซ้ำยังไม่มีความสามารถทางด้านการทหาร นอกเสียจากเวทย์รักษาและเสริมพลังที่ไม่แพ้ใคร ทว่านั่นไม่ใช่สิ่งจำเป็นในฐานะชนชั้นปกครอง ด้วยเหตุนี้ถึงแม้จะได้รับการยกย่องในฐานะฮีลเลอร์กับได้อวยยษเล็ก ๆ น้อย ๆ (เพราะขุนนางเกรงใจในเชื้อเจ้า) ในเวทีการเมืองแทบไม่มีใครเห็นประโยชน์ในตัวของเขาเลย แต่ในโชคร้ายก็มีโชคดี เพราะมันทำให้ชีวิตเขานั้นค่อนข้างอิสระมากกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ รวมถึงการมีความรักเช่นกัน เขาพบรักกับ อาเรีย เวนิเซีย (Aria Venicia) นามเดิม อาเรีย ซิลเวอร์ทอร์น องค์รักษ์ส่วนตัวของตน แม้ว่าสกุลของมารดาจะมิใช่ชนชั้นสูง แต่เนื่องด้วยคนรักเองก็ไม่ใช่คนไกล แล้วไม่ค่อยมีใครสนใจคาลิกูล่าอยู่แล้ว และได้ให้กำเนิด อเล็กซิอุส เวนิเซีย ขึ้น

วัยเด็กของอเล็กซิอุสก็เหมือนกับเจ้าชายเวนอลทั่ว ๆ ไป ได้รับการศึกษาทางด้านการเมือง การปกครอง และ การทหาร เพราะเป็นบุตรของเจ้าชายไม่เป็นสับปะรส เลยไม่มีใครคาดหวังอะไรกับเจ้าชายองค์นี้มากนัก ส่งผลให้ชีวิตของเขาเรียกได้ว่า ค่อนข้างสบาย บิดามารดาไม่ได้กดดันว่าต้องแข่งกับพี่น้องคนอื่น เพียงแต่ขอให้ลูกช่วยเหลือพี่น้องของตน เป็นพลังแก่จักรพรรดิให้เต็มที่เท่านั้น

ภายใต้การดูแลเรื่องวิชาของแม่และครูดาบ เขากลับมีพรสวรรค์มากกว่าเด็กในวัยเดียวกัน จึงถูกเลี้ยงดูให้กลายชาติชายทหาร ถูกเคี่ยวเข็ญเรื่องศิลปะการป้องกันตัว และเพลงดาบตั้งแต่เริ่มถือดาบได้

เมื่อครบ 10 ปี บิดาและมารดาเห็นชอบที่จะให้ลูกชายออกไปเปิดหูเปิดตาบ้าง จึงส่งออกไปฝึกพิเศษ พร้อมกับองค์รักษ์ที่เกษียณอายุไปเป็นครูดาบดูแลเด็กน้อย ออกเดินทางไปทั่วเวนอลด้วยกันสองคน จนกระทั่งอายุได้ 13 ปี อเล็กซีนจึงเริ่มออกเดินทางตัวคนเดียว

ระหว่างที่เร่รอนคนเดียวอยากสั่งสมประสบการณ์เพิ่มขึ้น จึงตัดสินใจไปเข้ากับกลุ่มทหารรับจ้างของเดเซีย เอิลเดรด บิดาของออเลน เอิลเดรด -ทหารรับจ้างแห่งเวนอล- ได้หนึ่งปี ก็ออกเดินทางไปคาโนวาล ฝากตัวเป็นลูกมือช่างตีดาบ ควบคู่ไปกับลงประลองทุกครั้งที่มีโอกาส เมื่อเข้าสู่ปลายปี 1128 ก็ทราบข่าวว่าชาติเริ่มไม่มั่นคงจึงตัดสินใจเดินทางกลับเวนอลทันที

เมื่อกลับมาตัดสินใจเข้าร่วมสงครามกลางเมืองในฐานะประชาชนที่สนับสนุนจักรพรรดิทรราช ภายหลังถึงได้รู้ว่าการกลับมาร่วมสงครามที่เวนอลเป็นความคิดที่ผิดมหันต์แท้ ยิ่งเข่นฆ่า ยิ่งเคลือบแคลงในสิ่งที่ตัวเองกำลังทำมากขึ้น

การเข่นฆ่าเพื่อนร่วมชาติจำนวนมาก ทำให้อเล็กซีนรู้สึกเหนื่อยเหลือเกิน จึงขอทางบ้านเลื่อนเวลาเข้าเรียนที่เอดินเบิร์กออกไปก่อน แล้วออกเดินทางไปเที่ยวเล่นที่เจมิไน และ เอเธนส์อย่างละครึ่งปี แล้วค่อยเข้าเรียนในโรงเรียนพระราชาในปี 1131

ภาพร่างหรือบรรยายลักษณะตัวละครในชุดนักเรียน - เด็กหนุ่มท่าทาง~~ร่าเริง ชุกชนสมวัย~~ เคร่งขรึม ดวงตาสีทอง~~สุกใส~~ดูหม่นลงบ้างราวกับคนอมทุกข์ ใบหน้าเกลี้ยงเกลาดูมีเค้าของผู้มีอันจะกิน มีไฝสองเม็ดแต้มบนใบหน้าเรียงตัวในแนวเฉียงบริเวณใต้ตาซ้าย ผมสั้นสีเงินยวง

	1st	2nd	3rd	4th	5th	6th	7th
AGE	17	18	19	20			
ATK/DEF	3/2	4/3	6/3	6/3			
Height	175	177	180	180			
Weight	70	71	78	77			

ข้อสอบสำหรับคัดเลือกหอ

ในการตอบคำถามนี้ขอให้ผู้เล่นจินตนาการว่าเป็นการสอบสัมภาษณ์ตัวละครแบบปากเปล่าโดยมีระยะเวลากำหนดให้พูดภายใน 1-2 นาทีต่อข้อ ทั้งนี้อาจบรรยายพฤติกรรมของตัวละครในขณะที่กำลังสอบมาได้ และขอให้ตอบคำถามสอดคล้องกับอุปนิสัยของตัวละคร

มีสี่ตัวเลือก: แหวน ดาบ คทา มงกุฎ

- ถ้าเป็นกษัตริย์ จะถือหรือสวมอะไรเป็นอย่างแรก

ผมจะถือดาบครับ ผมจะปกป้องคนที่ผมรักด้วยสิ่งนี้

- สัญลักษณ์ความเป็นกษัตริย์ของตัวเอง

ก็คงเป็นดาบอยู่ดีครับ ก็ผมเป็นนักดาบนี่ครับ ฮ่ะ ๆ ๆ

- สิ่งที่มอบให้ประชาชน

อืม... ยากจังครับ งั้นผมขอให้แหวนแล้วกัน

- เวลาที่ต้องทิ้ง จะทิ้งอะไร ตามลำดับ

ผมจะทิ้งมงกุฎอย่างแรก มันหนักเกินไปสำหรับผม คทาอย่างที่สองมันไม่มีประโยชน์สำหรับผม แล้วก็ทิ้งดาบ คงตกใจสินะครับ แต่นั่นแหละครับ ผมจะทิ้งดาบ และสุดท้ายคือ แหวนอย่างน้อย เพื่อที่ผมจะได้ไม่ลืมว่าตัวเองคือใครกันแน่

สัตว์ในครอบครอง

ม้าพันธุ์บารามอสสีขาว เพศผู้ชื่อ กาเวน

อินทรีทอง แม่ให้มาเป็นของขวัญ ชื่อ ทริสตัน

อาวุธในครอบครอง

ดาบ

ดาบธรรมดาไม่มีความสามารถพิเศษอะไร สภาพใหม่เอี่ยมอ่อง น้ำหนักกลาง ๆ คุณภาพจัดว่าดีแม้ไม่ใช้ดาบชั้นหนึ่ง แต่อเล็กซีนก็ดูจะไม่ชีเรียสอะไร ดูเหมือนว่าจะเตรียมซื้อมาเพื่อใช้เรียนที่เอดินเบิร์กโดยเฉพาะ

คทากิ๊กก๊อก

คทาขนาดเล็ก ขนาดพอดีมือ ความจริงไม่ได้กิ๊กก๊อก แต่คนใช้แค่ไม่ค่อยมีความรู้เรื่องเวทมนตร์เลยแสดงประสิทธิภาพได้แค่นั้น แล้วติ๊ต่างว่า ของไม่ดีเอง

จันทร์กระจ่าง

ไม่ค่อยได้หยิบออกมาใช้ เจ้าตัวให้เหตุผลว่า “เอามาอวดเฉย ๆ ว่ามันแพง ไม่เอามาใช้หรอกกลัวดาบบิ่น”

ฝักดาบทำจากโลหะเบาสีเทาประกายน้ำเงิน กระบังทำจากโลหะสีทองแกะสลักเป็นลวดลายสวยงาม ประดับด้วยเพชรนิลจินดา

อาวุธวิเศษที่ตกทอดกันในราชวงศ์ ดาบที่ถูกสืบทอดต่อกันมาของราชองค์รักษ์ส่วนพระองค์จักรพรรดินับตั้งแต่ปฐมกษัตริย์ ในแง่ของการใช้งานดูเป็นเพียงดาบหรูหราเล่มหนึ่ง ทว่านั่นไม่ใช่ศักยภาพที่แท้จริง

ของจันทร์กระจ่าง เพราะหากผู้ถือไม่สำเร็จวิชาดาบแห่งจิตจะไม่สามารถดึงศักยภาพของอาวุธชิ้นนี้ออกมาได้ บ้างว่าเป็นเพียงกุศโลบายที่คิดขึ้นมาเพื่อกระตุ้นให้หมั่นขัดเกลาวิชาดาบของตนเองเท่านั้น เมื่อสำเร็จวิชาดาบแห่งจิตแล้วจะรู้สึกว่าอาการเหนื่อยล้าจากการเพ่งจิตลดลงอย่างยิ่งยวด หรือถึงขั้นไม่รู้สึกอะไร

นิสัย

- อารมณ์ดี สบาย ๆ ใจกว้าง
- อ่อนโยน เห็นอกเห็นใจผู้อื่นโดยไม่แบ่งแยกชนชั้น จนบางครั้งออกจะดูเปราะบาง
- มีมารยาท สุภาพ

สิ่งที่ชอบ	สิ่งที่เกลียด ไม่ชอบ
- สัตว์นุ่มฟู - ประลองดาบ - ภาพวาดทิวทัศน์	- เลือดเป็นแอ่ง หรือ เยอะมาก ๆ ๆ - คนที่ไม่เห็นคุณค่าเพื่อนมนุษย์

อื่นๆ –

- มีชื่อเล่นว่า อเล็กซ์ แต่ครอบครัวจะเรียกชื่อเต็ม
- ฝันร้ายเรื่องเดิม ๆ จนตื่นมากลางดึกบ่อย ๆ
- ประหยัด แต่ก็ถังแตกอยู่ดี
- FZ / BL / HL (ถ้าขอจีบ หรือ ล็อคคู่ เรามีการวางสตอรี่ที่อยากเล่นแต่ละรูทไว้แล้ว แต่สามารถทักมาขอดีลได้เสมอค่ะ)